

Sted, og at der saa udsendes en saadan Vejledning, at der kan komme ensartede Forhold de forskellige Steder.

Inden jeg slutter vil jeg omtale Mund- og Klovesygen, der er det fjerde Punkt, om jeg saa maa sige, som bevirker, at Landbruget befinder sig i vanskelige Forhold. Nu ved jeg godt, at der ikke kan rettes nogen Bebrejdelse mod nogen derfor, men naar denne Epidemi nu findes, kunde man gerne gøre det, at man lettede Byrden noget og lettede Omsætningen, saa at man kunde komme bort fra de ofte meningsløse Indskrænkninger, der findes af den almindelige Omsætning og Handel. Jeg vil gerne henstille til den højtærede Landbrugsminister at tage de Forhold op til Undersøgelse og eventuelt foretage Forandringer deri. Der er jo ingen, der ved, hvordan Gangen er i saadan en Mund- og Klovesyge-Epidemi, hvor den opstaar, hvor den gaar hen, man kan slet ikke følge Smittevejen. Vi har den Bestemmelse, at Hunde, Katte, Duer og Høns skal indespærres, men vi ser jo, at der i en Indhegning paa Marken maaske gaar i Hundredvis af Krager, Alliker, eller hvad det nu er, et Sted, hvor denne Syge er; de roder rundt i Ekskrementerne og flyver over i den anden Indhegning, hvor der gaar Kreaturer, som maaske ikke bliver smittet. Det har vi set i mange Tilfælde oppe hos os. Derfor forstaar man ikke, at Myndighederne holder forskellige Folk til at gaa rundt og passe paa Hunde og Katte og idømme store Bøder o. s. v. Det koster mange Penge.

Landbrugerne er et lovlydigt Folkefærd; de behøver ikke saa mange Instrukser, som de faar. Naar de en Gang har faaet Instrukser, kan de godt klare sig dermed, og det er ganske overflødig stadig at give dem Instrukser. Naar der kommer Mund- og Klovesyge i en Besætning, kommer der først en Dyrlæge derud, ser paa Besætningen, konstaterer Sygdommen og foreskriver en hel Mængde Forholdsregler. Dagen efter kommer en Politimand kørende i Bil fra Byen — det koster ogsaa Penge —, han kommer med samme Forklaring, samme Instrukser, som er givet Dagen i Forvejen. Naar der er gaaet en Dags Tid eller to, kommer Overdyrlægen eller Stadsdyrlægen, eller hvad han nu er, og giver samme Instrukser og stiller en Plakat op — det koster stadig Penge, hver Gang der kommer en Mand derud. Naar saa det hele er forbi, kommer der igen en Mand fra Byen og henter denne Plakat, han kommer maaske i lukket Bil, det koster atter Penge.

Jeg tror, der her kunde spares betydelige

Beløb. Jeg henstiller til den højtærede Landbrugsminister at undersøge dette lidt nærmere og eventuelt udsende nye Bekendtgørelser, hvorefter man kan rette sig, naar Mund- og Klovesygen breder sig, men saaledes, at der ogsaa bliver taget Hensyn til den almindelige Omsætning og Handel. Nu mærkes det maaske mere hos os end andre Steder, idet vi har en meget stor Omsætning med Kreaturer, navnlig Fedestude, som jeg talte om før, og under Mund- og Klovesygen bliver der skabt mange Vanskeligheder for denne Handel, idet Handelsmændene ingen Steder kan gaa rundt og samle Kreaturer. Naar vi rundt omkring er underkastet det samme Dyrlægetilsyn, som der er ved de forskellige Ekspoststalde, der bliver anvist Plads til, maatte det kunne ordnes saaledes, at de almindelige Handelsmænd fik lignende Vilkaar. Ogsaa dette Forhold henstiller jeg til den højtærede Landbrugsminister at tage under Overvejelse, saaledes at der ikke i en Tid som denne lægges større Vanskeligheder og Hindringer i Vejen end højst nødvendigt for den frie Omsætning. Jeg tror, at saaledes som Mund- og Klovesygen breder sig i denne Vinter, kan man ikke med nogen Nytte opretholde de Afspærringsregler og Forskrifter, der er givet, og det skulde dog gerne være saaledes, at det, der foreskrives, nogenlunde skulde kunne passe ind i det praktiske Liv.

Niels Petersen: Jeg vil begynde med at bringe en Tak til den højtærede Finansminister for hans Forstaaelse og beredvillige Imødekommenhed med Hensyn til at finde en lempeligere Afvikling af Arvefæsteafløsningen i Frederiksborg Amt, og jeg haaber sikkert, at det, naar den højtærede Minister har tilendebragt sine Undersøgelser af Sagen, hurtigt vil lykkes at naa en tilfredsstillende Ordning.

Maa jeg dernæst rette en indtrængende Opfordring til den højtærede Minister for offentlige Arbejder om at gøre, hvad der staar i hans Magt, for at søge Bygningen af den midtsjællandske Jernbane fremmet og fuldført hurtigst muligt. Jeg har tidligere her i Tinget fremhævet, hvilken Betydning dette Baneanlæg vil have, navnlig for Horns Herred, der vedblivende savner enhver som helst Jernbaneforbindelse. Banen maa gennemføres efter sin Bestemmelse op til Hillerød, og det gælder nu at sætte al Kraft ind paa Fortsættelsen af Jordarbejder paa Strækningen Frederikssund—Hillerød. Der er ved de af Arbejdsudvalget planlagte Foranstaltninger til Mod-